

© Editura Theosis 2021 pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BELIBOU, ROXANA

Mănunchi de gânduri : cu 10 ilustrații ale autoarei /

Roxana Belibou. - Oradea : Theosis, 2021

ISBN 978-606-94344-5-1

821.135.1

Redactor: *Virgil Baidoc*

Tehnoredactare: *Delia-Maria Kerekes*

TIPĂRIT ÎN ROMÂNIA

ROXANA BELIBOU

Mănunchi de gânduri

Cu 10 ilustrații ale autoarei

T H E O S I S

2021

Cuprins

Despre smerenie, milostenie și altele.....	5
Despre tăcere și rugăciune.....	19
Despre nădejde și deznădejde, rai și iad.....	29
Despre dragoste.....	41

MĂNUNCHI DE GÂNDURI

*

Smerenia este răbdarea propriilor neputințe și patimi.

Pocăința izvorăște din gândul că primești mai mult decât poți tu dăru.

*

Blândețea câștigă întotdeauna sufletul, pe când asprimea ori îl câștigă, ori îl pierde.

*

Râsul în hohote obosește trupul, provoacă dureri obrajilor, stomacului. Plânsul isteric este la fel de obositor și îți dă dureri de cap.

Zâmbetul pare să fie singura reacție care nu obosește trupul, ba mai mult, transmite și celorlalți o stare de bine. Chipurile părinților îmbunătățiți sunt scăldate în zâmbet. Zâmbetul îi însoțește chiar și atunci când trupurile lor sunt neînsuflețite, predicând în locul cuvintelor.

Atunci când nu mai sunt cuvinte, zâmbește!

*

Astăzi am zâmbit unor fetițe de pe stradă, care se dădeau cu trotinetele. Mi-am adus aminte de zilele în care mă jucam și eu cu sora mea.

Aveam masca pe față, dar cea mai mică dintre ele a intuit că am zâmbit și m-a salutat cu glas tare și voios, deși mă vedea pentru prima oară în viața ei.

Apoi au traversat strada și mi-au făcut cu mâna, bucuoroase că sunt băgate în seamă. Le-am făcut și eu cu mâna, normal.

M-am bucurat că încă ne putem privi unii pe alții.

Ochiul este până la urmă cel mai sincer mărturisitor al trăirilor omului.

*

Adevărata vistierie a omului se află în buzunarul peticit și gol al sărmanului. Cel ce face milostenie se bucură de lacrimi, căci ochiul săracului îi este lui fântână nesecată.

*

Dacă împarți bogăția pământească, ea se împruținează în final, dar dacă împarți bogăția cerească a harului, atunci ea se înmulțește înăuntrul celui care o împarte.

*

Viața păcătosului este întotdeauna mai amară decât cea a dreptului, căci păcătosul se fălește și se înalță mai sus decât dreptul, fără să știe că își pregătește căderea dureroasă.

*

Nebun este omul care crede că poate schimba ceva în inima celuilalt, când nici peste gândurile sale nu poate fi stăpân.

Numai bunul Dumnezeu are această putere asupra inimii omului și nici El nu îndrăznește uneori să o facă.

*

Omul modern este grăbit, atât de grăbit încât nu mai are răbdare nici pentru propriile gânduri și cuvinte.

Poate că astăzi, mai mult decât oricând, cuvintele „Iată, Împărăția lui Dumnezeu înlăuntrul vostru!” (Luca 17, 21) se împlinesc greu de către cel care aleargă și „nu știe unde merge” (Ioan 12, 35).

*

Câteodată străzile orașului răsună de voci care pomenesc fără rușine anumite părți ale corpului uman. Este vorba de limbajul acela colorat pe care unii îl utilizează din diverse motive numai de ei știute. Aceleași cuvinte le auzi la mânie, la bucurie, la uimire, astfel încât cei ce intră în contact cu o astfel de voce nu mai știu în care din aceste stări se află sufletul din fața lor.

În ziua de azi, înjurăturile nu își mai au locul lor. Foarte puține lucruri își mai au locul lor...

Prea des ne mângâim buzele cu cuvinte murdare, usturătoare, prea des vorbim unii despre alții, prea des ne spunem cuvinte de iubire, prea des, prea des, prea des. Când cuvintele sunt spuse prea des și faptele sunt săvârșite prea des, atunci ele își pierd treptat farmecul, devin o rutină care alungă bucuria. Lucrurile care se fac mai rar seamănă adevărul și pricinuesc bucuria.

